

Heinricus filius fuit Iohannis inclytī ducis Megalopolensis, qui literarum cognitione celebris extitit. Itaq; ab eo & matre comitissa Hennenburgensi in uera religione & pietate educatus fuit. Erat hic Heinricus ob mirabilem fortunae uarietatem insignis. Patre enim mortuo ducatum gubernandum suscepit, & magna prudētia & dexteritate administravit, ita ut ab omnibus subditis summe diligereſ. Accidit autem cum Ludouicus rex Galliæ, anno Christi millesimo ducentesimo quinagesimo, pietatis causa expeditionem in Syriam susciperet, ad res Christianas iuuandas, ut eum Heinricus cum aliquot alijs Germaniæ principib; & comitibus comitaret. Ibi magna fortitudine cum Solthano Aegypti pugnatum, atq; Damiata occupata fuit. Verū cum proditione ageret, atq; res minus prosperè succederet, Heinricus cum rege ex Aegypto recedens Hierosolymam uersus profectus est. Ibi à Ciliciæ incolis captus, atq; primo Damascū, postea & Alcayrum deductus fuit. In eo loco per uigintiquinq; annos sub tribus Solthanis arcta custodia ac miserabili seruitute detentus fuit. Quam qui-